Zima 2011/12 | číslo 55 | ročník 25

Časopis žiakov a profesorov Gymnázia Jána Kollára so žiackym domovom

SLÁDKOVIČ

Učenie na poslednú chvíľu

alebo tzv. „kampaňovité" učenie z rôznych aspektov

Deň školy slávnostnejší

Skutočný športový gentleman

prof.Pavel Turan

Vychádzajúca hviezda medzi nami

Svetlana Gašková

Nezvyčajné hobby

Miriam Rut Elijašovej

Šta je to jadžent?

Volejbalisti bronzoví

Úvodník

Milí naši žiaci,

je veľmi pozoruhodné, že sa nás často a najhlbšie dotýkajú výroky učených a známych alebo už neznámych ľudí. Sú to iba krátke vety a obsahujú v sebe také silné myšlienky, ktoré nás nútia, aby sme uvažovali o živote. Jeden z posledných výrokov, ktorý sa ma dotkol je práve tento: ,, Čím viac sa učíme, tým viac odhaľujeme svoju nevedomosť.“- (Percy Bysshe Shelley).

Áno, skutočnosť je, že sa nikto z nás nenarodil s úplným poznaním. Počas života spoznávame rôzne zdroje, pomocou ktorých získavame naše vedomosti, ale i napriek tomu mnohí odmietame využívať ich. Jeden z takých zdrojov je škola. Miesto, kde radi stretávame svojich kamarátov a nie tak radi sa učíme. Niekedy sme si vôbec nie vedomí ako veľa nám ona môže dať. Niekto by povedal: ,,Nechcem a nebudem sa učiť, načo odhaľovať stále viac svoju nevedomosť, je mi dobre takto.“. Je pravda, že nám škola nikdy v úplnosti neodstráni našu prírodnú nevedomosť, ale aspoň ju zvedie na nižší stupeň. Možno nechcete vedieť a poznať aká je vaša nevedomosť, ale sú ľudia, ktorí ju vidia.

Šéfredaktorka časopisu Sládkovič,

Alexandra Balážová

Obsah

Učenie na poslednú chvíľu alebo tzv. ,,kampaňovité“ učenie z rôznych aspektov — 4

Skutočný športový gentleman — 5

Deň školy slávnostnejší — 6

Vychádzajúca hviezda medzi nami — 8

Nezvyčajné hobby — 10

Navštívili nás Nitrania — 11

Prvé a druhé miesto na Rozhlasovej recitačnej súťaži
Prvé a tretie miesto na literárnom súbehu. — 12

Správy zo žiackeho domova — 13

Rozdaj Vianoce plné radosti.
Kariérové sprievodkyne — 14

Mierový kemp v Kikinde - ,,Komadić koji nedostaje” — 15

Splnená túžba — 16

Cez Nadlak je — 18

Volejbalisti bronzoví
Vedeli ste, že aikido je druh sebaobrany? — 19

Šta je to jadžent? — 20

O Vzlete aj v Békešskej Čabe — 21

Maturitná exkurzia do Prahy — 22

Pôvodná tvorba — 24

Kniha — 30

Učenie na poslednú chvíľu

alebo tzv. „kampaňovité“ učenie

Myslím si, že to nie je dobre. Potrebné je, aby sa žiaci učili predtým než majú testy, písomné preverovania a iné.Horšia však situácia je to, keď sa napríklad pre nejaký predmet učia na niektorom inom predmete.

Anna Struhárová

Žiaci majú vtedy viacej problémov, lebo majú veľa učiva a väčšia je pravdepodobnosť, že dostanú nižšiu známku. Keď sa odrazu všetko dáva do hlavy, tak sa ťažko pamätá. Odporúčam žiakom, aby sa učili sústavne, lebo je to efektnejšie a nehrozí im nebezpečenstvo, že budú neočakávane vyvolaní a dostanú slabé známky.

Anna Medveďová

Kampaň je prečasté slovo v novodobej rétorike, najmä v politickom milieu. To preto sa tohto, inak pekného nóblesného francúzskeho slova, hlavne vyhýbame, aby sme ho celkom nezovšednili a nezhyzdili. Teraz si ho dovolíme náležite použiť v kontexte našej problematiky, presnejšie v procese výučby, či spôsobe učenia sa. Použime zámerne aj u gymnazistov, aby bolo povšimnuté. Totižto, takmer v každom gymnazistovi čupí potenciálny kampaňovec! Kampaňovité učenie, to sa stáva a to je ok, kým je v ojedinelých prípadoch dávkované a kým si ho neosvojíme ako vlastný spôsob. Uznávame aj to, že na základe preobsiahleho učiva sa mu niekedy nemožno vyhnúť. Nemožno sa do učiva nevrhnúť nárazovo a prudko! Kampaňovitosť sa môže stať charakterovou črtou, až spôsobom žitia a to je taká muka! Nech to radšej zostane hlavne na úrovni - z času na čas!
Kampaň, podľa vzoru šampaň, teda ako výstrel šampaňského, keď to príde do tuhého, nech sa z vás kampaňovec stane! Len aby tento vzdor vážne neohrozil vzorného gymnazistu.

Annamária Boldocká Grbićová

Lično se ne slažem sa tim. Mislim da učenici treba da rade sistematski i kontinuirano, tako olakšavaju sebi.

Sanja Kecman

No, vtedy sú žiaci maximálne skoncentrovaní na učivo ako keby sa učili doma postupne, ale potom majú trému na hodinách a to všetko zabudnú a pokazia si známky.

Jaroslav Chlpka

Moje druhé meno je Kampaňac. Asi sa inak ani neviem učiť. Môj rozum mi hovorí, že sústavné učenie je strata času. Od 23.h a do rána pred kontrolnou – to je môj systém. Ale tak vlastne fungujem vo všetkom.

Žiak,ktorý sa učí na poslednú chvíľu

Ne volim da učim kampanjski. To je za mene stresno. Probala sam da učim i na taj način, ali onda sve brzo zaboravim a za sledeći pismeni moram opet da učim sve iz početka...

Učenica koja ne uči kampanjski

Opýtali sme sa niektoré naše profesorky a profesorov – tiež žiakov-čky, čo si myslia o tejto téme. Niektorí nám povedali, niektorí dokonca napísali. Mienky zaznamenala Monika Bažaľová 1.d.

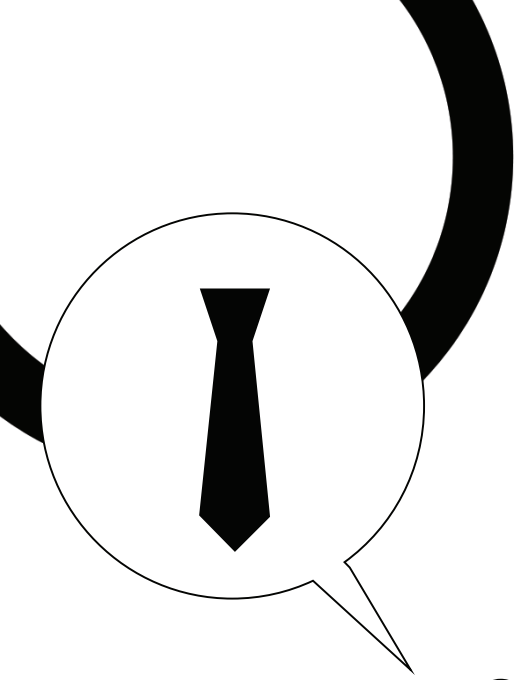

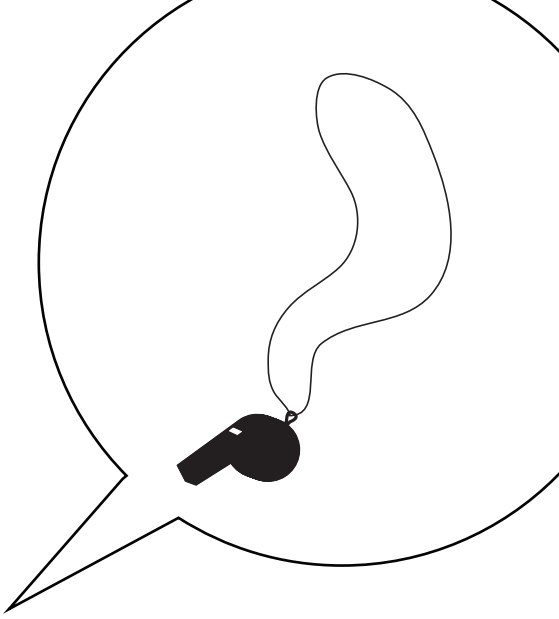

Skutočný *športový* gentleman

Rozhovor s profesorom telesnej výchovy, vychovávateľom v žiackom domove, triednym profesorom 1.d triedy Pavlom Turanom

Poznáme ho ako profesora, triedneho a vychovávateľa. Ani jedno číslo časopisu Hlasu ľudu alebo Petrovských novín sa nezaobíde bez jeho mena či fotky v rámci článkov o stolnom tenise. Ale či vieme aj to, že na Fakulte telesnej výchovy – DIF-e diplomoval v oblasti tenisu, že je trénerom STK Mladosť v Petrovci od roku 2005, že je najlepším hráčom všetkých čias v petrovskom stolnom tenise a že sa prebojoval medzi 12 najlepších hráčov vo vtedajšej SFRJ v juniorskej konkurencii, so svojimi spoluhráčmi dostali cenu Matice slovenskej v Juhoslávii ako najúspešnejší slovenský športový kolektív.Toto všetko sa dozvedáme z brožúrky, ktorú on zostavil a ktorá má názov STK Mladosť Báčsky Petrovec 1968 - 2008 a jednoducho nám nedalo neosloviť ho, hoci odpovedal nám s úsmevom a veľmi skromne, nechcel sa chváliť...

Ako trávite voľný čas?

Vo voľnom čase hrávam stolný tenis,keď mám s kým a kde.

Prečo práve stolný tenis?

Preto, že je to individuálny šport a rozhodca ma nemôže potrestať kvôli iným. Nemám kontakt so súperom a preto je to aj gentlemanský šport.

Odkedy hrávate stolný tenis?

Stolný tenis hrávam od sedem rokov, teda od mojej prvej triedy základnej školy.

Ešte vždy chodievate na súťaže?

Chodievam. Teraz momentálne na turnaje veteránov. Na pokrajinské, republikové a balkánske turnaje.

Ktorej poslednej súťaže ste sa zúčastnili?

26.decembra 2011 som sa zúčastnil turnaja veteránov rekreantov, ktorý bol poriadaný na novosadskom Spens-e. Obsadil som 3.miesto a získal bronzovú medailu.

Kde a s kým hrávate?

Hrávam každú stredu v základnej škole s mojimi priateľmi, s tými istými, s ktorými hrávam stolný tenis od detstva.

Malvína Zolňanová 1.d
za asistencie prof.Marty Pavčokovej

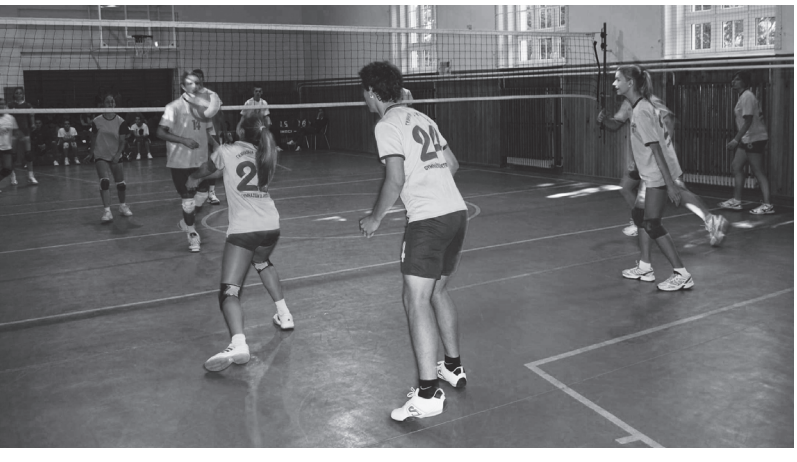

Udalosti, exkurzie, zájazdy...

Deň školy slávnostnejší

Každoročne v októbri oslavujeme Deň školy, ale tohto roku oslavy boli o čosi slávnostnejšie. Išlo o to, že po takmer dvoch rokoch bola daná bodka na rekonštrukciu a obnovu starších budov školy za finančnej podpory vlády Slovenska, Ministerstva osvety Srbska, vlády pokrajiny a národnostnej rady Slovákov.
7. októbra 2011 oslava Dňa školy a ukončenia rekonštrukcie 92-ročného gymnázia začali v predpoludňajších hodinách športovou časťou, v rámci ktorej boli organizované volejbalové a futbalové zápasy žiakov školy, tiež karaoke party a potom už napoludnie pokračovali ústrednou časťou - programom pod názvom Piaty element vo veľkej sieni Slovenského vojvodinského divadla v Petrovci .Svojou prítomnosťou túto slávnostnú chvíľu poctili aj vysokí štátni zástupcovia Slovenska a Srbska, ako i vedúce osobnosti nášho národného života, vedúci inštitúcií a ustanovizní. V príhovore prítomných pozdravil riaditeľ školy Paľo Belička. Prihovoril sa aj rezortný minister Dr. Žarko Obradović, spred vlády Slovenska predseda Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí Milan Vetrák, ako i podpredsedníčka pokrajinskej vlády a predsedníčka Národnostnej rady slovenskej národnostnej menšiny Anna Tomanová-Makanová.
Program, ktorého scenár podpisovali a žiakov nacvičovali prof. slovenčiny Annamária Boldocká Grbićová, Marta

Pavčoková, prof. srbčiny Helena Despić a Branislava Janković sa začal hymnou školy Gaudeamus igitur v podaní členov žiackeho orchestra a účinkovali recitátori a členovia dramatického krúžku Nataša Rybárová, Michal Belička, Milivoj Paroški, Daniel Čobrda, Aleksandra Hašková, Branislav Balca, Denisa Miháľová, Svetlana Gašková, Malvína Zolňanová, Monika Bažaľová, Hana Bolehradská, Silvia Šusterová, Lýdia Speváková a herec Miroslav Babiak. V programe sa predstavili aj naša vokálno-inštrumentálna skupina s prof. Annou Medveďovou, skupina gitaristiek Deža Bu a spoločne chór a orchester. Na záver programu vystúpili členovia folklórnej odbočky s choreografiou prof. Tatiany Krivákovej Amidžić Pri dunajskom moste. Program moderovali profesorky Jana Tordajiová a Helena Despić.
Po programe sa hostia a domáci presunuli do areálu gymnázia, kde bola obchôdzka prác vykonaných na rekonštrukcii školských budov. Predstavitelia vlád Slovenska, Srbska a pokrajiny zvesením slovenských tkaných obrusov odhalili pamätnú tabuľu, ktorá by mala budúcim žiakom svedčiť o dobrých vzťahoch dvoch štátov a národov a o ich spolupráci v obnovení nášho gymnázia.

Tatiana Medovarská 4.d
a prof. Marta Pavčoková

Vychádzajúca *hviezda* medzi nami...

Každý z nás je niečím výnimočný. Každý je v niečom lepší ako ostatní. Svetlana Gašková, žiačka 4. a triedy svoju výnimočnosť a talent potvrdila aj tromi cenami v jeseň 2011 a tak sme sa rozhodli trochu ju vyspovedať...

O aké tri ceny ide?

Na Rozhlasovej súťaži recitátorov v Štúdiu M v Novom Sade som v kategórii stredoškolákov a študentov získala 1. miesto.

Taktiež som získala 1. miesto aj na literárnom súbehu Čo dokáže pekné slovo, tiež 2.miesto na literárnom súbehu, ktorý vypísala redakcia časopisu Nový život.

Ako dlho si sa pripravovala pre recitačnú súťaž? Kto ťa pripravoval? Bolo to náročné?

Nacvičovala ma profesorka slovenčiny Annamária Boldocká Grbićová, hoci báseň Krájanie Vojtecha Mihálika mi našla prof. Marta Pavčoková. Pripravovala som sa asi tak týždeň a nebolo to vôbec namáhavé.

A čo to prvé a druhé miesto na lit.súbehoch, na jednom si získala peknú cenu, mini notebook. O čom si písala?...

Bol to vlastne súbeh literárnych prác. Takže všetko sa začalo písomnou prácou v škole a neskoršie som ju ešte doplnila. Témou mojej práce bola homosexualita.

Tvoje hobby, záľuby, ako trávi voľný čas...?

Už 10 rokov hrávam divadlo, taktiež rada píšem a čítam. Baví ma umenie, takže sa mu venujem vo väčšine svojho voľného času.

A aké máš plány do budúcna? Chcela by si aj študovať niečo čo súvisí s umením?

Neviem ešte presne, čo pôjdem ďalej študovať, ale chcela by som anglický jazyk alebo estetiku. Pravdepodobne pôjdem na Slovensko.

Tvoj vzor?

Jednoznačne Lady Gaga.

Máš nejaké motto...?

WE ARE ALL BORN SUPERSTARS.

Jaroslava Slavková 3.a

Uverejňujeme víťazný text Svetlany Gaškovej.

Nič nie je navždy
-Aranea

Vždy som bol trochu feminizovaný a starostlivosť mi bola druhým menom. Nikdy som to neskrýval. Mal som rád umenie. Najviacej som ľúbil kresliť ženy. Ich ksicht, telo. Nahé telo.

Dlhé vlasy, kožené bundy, čierne, kostravé tričká, metal hudba. Ale nič nemohlo zastaviť druhých chlapov, aby ma nazývali homosexuálom. Naučil som sa, že nemám počúvať iných ľudí a ich mienku o tomto svete. Lebo nevedeli nič o ňom. Vedeli iba osudzovať, zabíjať, kradnúť a klamať. A ja som bol ten, ktorý vždy vypadol zlý. Iba preto, že som bol iný, že som bol umelcom.

V ten deň ma čakala pred domom. Šli sme do parku. Keď som vyšiel von, videl som niečo najkrajšie na svete. Červené, dlhé vlasy, zelené oči, cigareta v ruke. Bola mojou múzou. Kúpili sme si fľašu vodky. Park. Bolo to jediné miesto, kde sme mohli byť samí a milovať sa. Áno, bol som väčším mužom od tých, ktorý ma nazývali inak.

Neviem prečo, ale v ten deň som vzal so sebou aj nožík. Bozkávala ma, keď som začul hlasy. Nepočul som čo hovorili. Zrazu ich tam bolo aspoň desať. Všetci hovorili, ako treba zabiť takých ľudí ako som ja.
-Zabiť, je to buzerant! Zabiť ho!

Ona kričala, plakala. Nepočul som to, ale som cítil. Začali nás otĺkať. Pľuť. A vtedy som vybral nožík. Nechcel som to.
Bolo ticho.
A ja som si krvou zašpinil tvár.

Oheň zhasol.

Čakala som, aby vyšiel z väzenia takých pätnásť rokov. Nebolo mi vôbec ľahko. Bola som sama, a mohla som ho ísť vidieť iba trikrát do týždňa. Za tie roky sme sa ani jeden veľmi nezmenili, on aj ďalej mal dlhé vlasy, rovnakú dušu, iba mu na tvári pribudlo niekoľko vrások.

V ten deň som ho čakala pred vchodom do väzenia. V ruke som mala cigaretu. Farba očí mi trochu vybledla, osmutnela.

Kričal a plakal. Nepočula som to, ale som cítila.

Kým si vychutnával slobodu, kým dýchal vzduch, pil vodu, hrial sa s ohňom a natieral zemou, ja som v izbe zapálila sviečku. Hudba, ktorá nám znamenala najviac v mladosti, nám neznamenala o nič menej teraz. Candle in the wind a Elton John.

Naša obľúbená.

Boli Vianoce, a po deviatich mesiacoch som narodila syna. Narodil sa, keď v našej záhrade začali klíčiť ruže. Vždy chcel mať brata. Tak za svoje šieste Vianoce dostal ten dar, ktorý vždy dostať chcel.

Ja som začala robiť v knižnici a tam som spoznala svojho druhého manžela.

Vzduch som predala.

Ako hovorila moja matka, narodil som sa, keď v našej záhrade začali klíčiť ruže. Nikdy som tomu nerozumel, lebo sme záhradu nemali. Žili sme v meste a vždy som sníval o tom, aby som mal aspoň jedného súrodenca. Žiadosť sa mi splnila a matka mi za Vianoce darovala ten najkrajší dar na svete, brata. Mal som šesť rokov a vtedy som sa pozrel do jeho čiernych očí. Vedel som, že navždy zostaneme spolu.

Mal som dvanásť rokov, môj brat šesť. Rodičia sa nám rozišli.

Vianoce sme strávili u otca, lebo matka chcela zostať sama so svojím novým manželom. Otec mi kúpil knihu. Dejiny umenia. Bol som umelec, ako aj on. A vtedy som to pochopil. Ruže predstavovali šťastie. A my sme boli nimi.

Otec po určitom čase umrel. Bolo mi ťažko a vtedy som spoznal ten pocit.

Kričal som a plakal, ale nik ma nepočul. Nik to necítil.

Nič nie je navždy!

S bratom som bol natoľko blízky, že tá láska začala vyrastať v niečo viac, v niečo iné.

Rád som ho kreslil. Jeho tvár, telo. Bol mojou múzou. Jedného dňa mi matka povedala, že na svete jestvujú dve cesty. Jedna dobrá a druhá... O druhej nepovedala nič. Ja...

Ja som si svoju zvolil. Tá cesta sa volala “brat”. Nerozmýšľal som o tom, či je dobrá alebo nie.

Minulý rok aj ona umrela. Jej druhý manžel opustil dom a zostali sme iba brat a ja.
Je mojou ružou.

Zem mi zvlhčuje.

Pamätám sa, že prvé čo som zazrel, keď som sa narodil, boli bratove oči. Neviem ako sa to môžem pamätať, veď sa bábätká nepamätajú nič.
Teraz žijeme iba my dvaja v byte.
Rodičia nám umreli.
Náš vzťah je trochu iný.
Nepochopiteľný.

Môj brat je umelcom. Ja zase nie. Mám rád plávanie. Celého života som chcel byť plavcom, na ktorého by bol celý svet pyšný.
Ale.
Stalo sa niečo, čo mi zmenilo všetky sny.
Nič nie je navždy!

V ten deň, ma videl jeden tréner. Pýtal sa ma, či by som chcel byť v jeho tíme na Majstrovstvách sveta v plávaní. Musel by som ísť do Japonska, lebo by tam boli tréningy.

Kričal som a plakal, ale nik to nepočul. Nik to necítil.

Nemohol som ho opustiť. Bol mi všetkým na tomto svete. Je mi všetkým na tomto svete.

Nič nie je navždy.

A krv nie je voda!

Svetlana Gašková 4.a

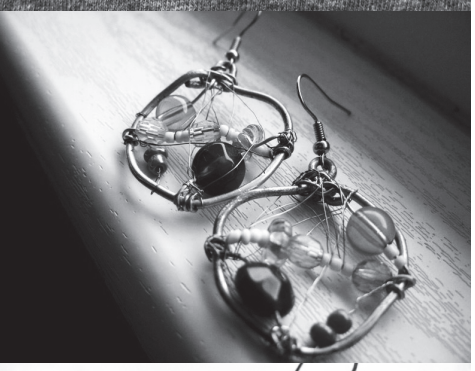

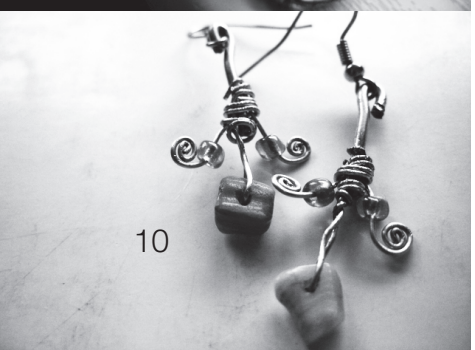

Nezvyčajné hobby

Zbieranie obrúskov, písanie básní, vyhotovovanie domčekov pre vtáky z dreva a rôzne iné hobby už určite poznáte. No predsa nájde sa aj zopár neobyčajných a veľmi kreatívnych, ako napríklad hobby Miriam Rut Elijašovej – vyhotovuje nádherné šperky z celkom obyčajných a ľahkoprístupných vecí.

Kedy si sa začala zaoberať vyrábaním šperkov?

Začala som sa tým zaoberať pred asi piatimi rokmi. Mala som malý zelený kameň, ktorý bol pekný a chcela som ho nosiť na hrdle ako náhrdelník. Našla som teda otcove kliešte, obyčajný drôt a po dlhšom babraní som dokázala vyhotoviť prívesok. Postupne ma to začalo zaujímať. Dostala som inšpiráciu robiť niečo čo ma baví a ako výsledok toho sú šperky, ktoré potešia väčšinu ľudí.

Aký materiál používaš a ako si ho zadovažuješ?

Často používam obyčajný záhradnícky drôt, ktorý sa dá ľahko zadovážiť. Drôtu nemôžem mať nikdy dosť preto, lebo ho najviac používam pri výrobe. Páči sa mi na ňom, že je tak veľmi ohybný a môžem ho tvarovať tak ako chcem. Tým pádom dávam svojim kreáciám niečo špecifické - unikátne.

Čo všetko si sa naučila vyrábať a v čom si sa zdokonalila?

Naučila som sa prihotovovať nie len prívesky, ale hneď aj náušnice i náramky. Už zo začiatku moji kamaráti obdivovali moje prvé výrobky, o ktorých hovorili, že sú pekné, ale dnes, keďže to robím už viac rokov, môžem povedať, že som sa veľmi zdokonalila – najmä v tom, že lepšie narábam s náradím, a tým pádom môžem vytvoriť ešte zaujímavejšie šperky.

Čo sa stáva s tvojími šperkami po ich dokončení?

Svoje výrobky môžem často ukázať iba na fotkách, pretože zväčša ich robím pre iných – robím to zdarma pre kamarátov a rodinu. Strašne ma to baví. Mala som prípady, že si to niekto objednal na žiadosť a dovolila som si vtedy moje výrobky urobiť pre peniaze. Teraz sa to tak často nestáva, skôr to bolo viac aktuálne, a aj tak sa cítim lepšie, keď ich darujem.

Ján Roška 4.b

Navštívili nás Nitrania

Interview s 15-ročnými Martinou Jantovou a Patrikom Kolenčíkom z Gymnázia na Párovskej ulici z Nitry

Ako sa Vám páči u nás?

Martina: Veľmi pekne, je tu iná kultúra.

Patrik: Výborne, Petrovec je krásne mestečko.

Spokojní ste s ubytovaním?

M: Áno, všetci sú strašne milí a myslím si, že sme sa s mojou hostiteľkou, Ivou, zhodli.

P: Môj hostiteľ, Mišo, je super kamoš. Áno, som spokojný.

Do ktorej triedy chodíte?

MaP: Sme spolužiaci, chodíme do 1.b triedy.

Ako sa Vám darí v škole?

M: Je to rozdiel oproti základnej škole, ale zatiaľ som spokojná.

P: Páči sa mi v škole, no budem sa musieť učiť, ale je to v pohode.

Už ste si zvykli na nových spolužiakov?

MaP: Áno, sme s nimi spokojní. V kolektíve je super.

Ako trávite voľný čas?

M: Chodím s kamarátmi von, športujem, spím...

P:Hrám na klavíri, hrám sa na počítači, športujem, chodím s kamarátmi von...

Za mini interview ďakujú

Ľudmila Ragová a Anna Berediová
1.b

Prvé a druhé miesto na Rozhlasovej recitačnej súťaži

I kvalita, i kvantita - povedali by sme. Tak nejako hodnotila odborná porota v zložení Katarína Melegová Melichová - predsedníčka a členovia prof. Jana Tordajiová a Ján Širka našich žiakov,ktorí sa v novembri zúčastnili Rozhlasovej recitačnej súťaže v Štúdiu M v Novom Sade. Z našej školy boli dokopy 10-ti a pripravovali ich prof. Marta Pavčoková a prof. Annamária Boldocká Grbićová, tiež prof.triednej výuky Miluška Anušiaková Majerová. Boli to: Michal Belička, Anna Berediová, Ľudmila Ragová, Michaela Tárnociová, Denisa Muchová, Svetlana Gašková, Branislav Balca, Nataša Rybárová, Malvína Zolňanová a Monika Bažaľová. Svetlana Gašková obsadila 1. a Nataša Rybárová 2.miesto. Víťazkám blahoželáme.

Prvé a tretie miesto na literárnom súbehu

V novembri t.r. do našej školy oznámili i výsledky literárneho súbehu, ktorý NRSNM zverejnila pod názvom Čo dokáže pekné slovo. Hoci podľa slov profesoriek slovenčiny bolo zaslané veľa prác, 1. miesto a cenu – mini notebook získala Svetlana Gašková 4.a (víťazný text si môžete prečítať v rámci článku v tomto čísle pod názvom Vychádzajúca hviezda medzi nami) a 3.miesto a cenu – predplatné na Vzlet na celý idúci školský rok Jana Domoniová 2.d. Tento text sme zaradili do rubriky Pôvodná tvorba. Víťazky si ceny prevzali v Starej Pazove za sprievodu prof. Annamárie Boldockej Grbićovej. Blahoželáme.

Alexandra Balážová 4.a

Prijatie prvákov na internátny spôsob

Už tradične s vlaňajšou prestávkou od roku 2008 dňa 10.novembra 2011 sa v žiackom domove konalo prijatie prvákov do žiackeho domova. Nám najmilší internát zbohatol o 18 žiakov, zavítali nám nové múdre a talentované rozumčeky. Pre nich bol zorganizovaný program, v ktorom sa zúčastnili starší žiaci gymnázia čiže starší internáťania. Najprv sa nám prihovoril náš pán správca Ondrej Koroš, povedal nám niekoľko slov o internáte a pritom sme si trochu aj zažartovali. Moderátorkou programu bola Silvia Ďuríková. Nasledovala pieseň Reka žiačok Margarety Častvanovej a Heleny Ambrošovej za inštrumentálneho sprievodu Vladimíra Gagesa. Dozorní vychovávatelia si našli trochu času a pre túto príležitosť nacvičili s niekoľkými žiakmi divadielko, v ktorom boli predstavovaní žiaci a profesori žiackeho domova. Potom Veronika Fačarová predniesla báseň Paľa Bohuša Smiech. Zlatým klincom programu bol tanec chlapcov internáťanov na pieseň Waka waka.

Michaela Tárnociová 2.a

Správy zo žiackeho domova

Šiesti internáťania dostali štipendiá

21. novembra 2011 v Novom Sade NRSNM udeľovala štipendiá stredoškolákom a študentom. Úhrnne 26 ich dostalo štipendiá, z čoho bolo 14 študentov a 12 stredoškolákov. Z kovačického gymnázia štipendiá dostali šiesti žiaci a z nášho žiackeho domova tiež šiesti. Ide o nasledujúcich žiakov: Andrej Ďurík, Karolína Kolárová, Andrej Pintír, David Dinga, Veronika Fačarová a Michaela Tárnociová. Internáťania, ktorí dostali štipendiá nebudú platiť za ubytovanie v žiackom domove. Blahoželáme.

Silvia Ďuríková 3.a

Rozdaj Vianoce plné radosti

20.decembra 2011 sa na námestí v Kulpíne uskutočnila uličná akcia Rozdaj Vianoce plné radosti v rámci projektu Mladežnícke idey, ktorú organizovala Asociácia pre rozvoj Obce Báčsky Petrovec v spolupráci s Kanceláriou pre mladých Obce Báčsky Petrovec, Združením občanov TERRA a financovalo Ministerstvo mládeže a športu Republiky Srbsko.Táto akcia sa uskutočnila s cieľom spríjemniť Vianočné sviatky a predstaviť občanom mládežnícku prácu. Zúčastnili sa tu i žiaci nášho gymnázia Jaroslava Slavková, Igor Tordaji, Jaroslav Meleg, Kristína Čiliaková a Tatiana Medovarská, ktorí spolu s najmladšími žiakmi ZŠ Jána Ámosa Komenského z Kulpína a členmi KZM a TERRY ozdobili stromček. Zúčastnil sa i chór Evanjelickej a.v. cirkvy z Kulpína a aj tí najmladší žiaci zaspievali Vianočné piesne. Svojou prítomnosťou túto akciu podporila i tajomníčka Ministerstva mládeže a športu Ivana Kovačević a niektorí čelní ľudia z našej obce.

Kariérové sprievodkyne

Maturanti sa každoročne stretávajú s rovnakým problémom - kam ďalej, ktorú školu si zvoliť?Všetci vieme, že jestvujú zamestnania ako sú napr.manažér, lekár, kulturológ atď., ale nevieme akú majú presne úlohu a čím sa vlastne všetko zaoberajú. Práve preto, že sú mladí málo informovaní o takýchto veciach, dobrovoľníčky Kancelárie pre mladých Obce Báčsky Petrovec sa rozhodli organizovať prednášky (dielne) na túto tému aj v našej škole. Predtým šli na rôzne semináre a prednášky, ktoré boli v rámci projektov ŠANCA PRE TEBA v realizácii KZM a INFO PRE KARIÉRU - ŠANCA PRE MLADÝCH v realizácii združenia občanov ŠANCA z Požarevca. Jasmina, Kristína, Milka a Željka pobudli dva víkendy v Požarevci, kde získali potrebné informácie a zručnosti. Všetci maturanti na našej škole, ktorí mali záujem sa mohli prihlásiť a účinkovať v dielňach. Tieto dielne im pomohli spoznať seba, svoje zručnosti, záujmy, tiež zoznámiť sa s rozličnými zamestnaniami a nakoniec si vybrať nejakú fakultu, čiže odbor. Kariérové sprievodkyne sa tu však nezastavili. Všetkým poskytli i dôležité informácie o fakultách, ktoré žiakov najviac zaujali. Pracovalo sa v dvoch skupinách, ktoré počítali zhruba 15 žiakov, dielne boli zaujímavé a tvorivé a bolo ich úhrnne osem. Naplánované sú ešte tzv. reálne stretnutia, kde žiaci budú mať možnosť stretnúť sa so študentmi, ktorí buď študujú na fakulte, o ktorú mali maturanti záujem alebo sú už zamestnaní niekde a tak im budú môcť poskytnúť všetky potrebné informácie a porozprávať im o svojich skúsenostiach.

Tatiana Medovarská 4.d

Mierový kemp v Kikinde - “Komadić koji nedostaje”

Byť členom jedného tímu, ktorý má rovnaký cieľ ako ty sám, je niečo úžasné. Práve ja som sa stala členkou takého tímu v Kikinde. Ešte v máji 2011 našu školu navštívila organizácia Oko, ktorá bojuje proti násiliu každého druhu. Seminár trval niekoľko dní a každý deň sme sa naučili niečo nové späté s násilím. Tí najuspešnejší šli od 3. do 7. augusta na kemp mieru v Kikinde - Komadić koji nedostaje. Tento kemp bol koncipovaný ako miesto stretnutia pre všetkých mladých ľudí aktívne zapojených na prevenciu násilia do tohto projektu (9 stredných škôl z Nového Sadu, Bečeju, Subotice, Kikindy a Báčskeho Petrovca) a možnosť výmeny skúseností, znalostí , zručností spojené s propagáciou nenásilia. Témy na debatovanie boli: nenásilie, miera hodnoty kontextu násilia, prevencia násilia, aktivizmus a dobrovoľníctvo sociálnych zmien, mobilizácia miestnych komunít, návšteva Úradu pre mládež - Kikinda, techniky, konštruktívne riešenie konfliktov / konfliktu, atď. Základnou myšlienkou je spojiť mladých ľudí v oblasti prevencie násilia a cvičiť ich, aby boli agenti zmeny vo svojich miestnych komunitách, aby konali rôzne typy činností na verejných podujatiach, festivaloch, ktoré sa zamerajú na podporu nenásilia medzi mládežou.

Vladimir Krasniqui z Bečeja, Miroslav a Marína Valentíkovci z Kulpína boli predstaviteľmi našej školy. 3. augusta ráno sme už boli v Novom Sade. Tam som spoznala iných mladých z Nového Sadu a stretli sme sa aj s naším vedúcim Milisavom Milinkovićem. Spolu nás bolo okolo 25 mladých. Cesta trvala 2 hodiny do Kikindy. Mimochodom sme prešli aj cez Bečej a tam sa nám pripojili aj nasledovní dobrovoľníci. Keď sme všetci prišli do Kikindy, počkali sme na tých zo Subotice. Boli sme na ubytovni ,,Omladinsko naselje“ v Kikinde. V izbe som bola s bratom a novým kamarátom Brankom. Spolu nám bolo neuveriteľne dobre, lebo sme si dosť podobní. Každý deň sme mali nejaké aktivity. Všetko späté s bojom proti násiliu a ako možno konflikt riešiť aj na jednoduchý spôsob. Naši vedúci Milisav Milinković, Zoran Zlatković, Biljana Stojanović a Snežana Zdravković boli naozaj vynikajúci a vždy sa s nami kamarátili. Navštívili sme aj múzeum v Kikinde, kde sme videli všetko od praveku po dnešnú dobu späté s Kikindou. Hľadeli sme aj prvý 3D film, ktorý je vôbec nahraný v Srbsku o mamutoch v Kikinde. Neskoršie sme navštívili aj Kanceláriu pre mladých v Kikinde. Keď sme mali voľný čas, mohli sme sa ísť kúpať na bazén, ale počasie bolo pomerne neprajné, takže sa málokto kúpal. Počas tých dní sme sa cvičili pre vystúpenie, ktoré sa konalo v sobotu o 19.h na námestí v Kikinde. Vystúpenie bolo o tom, ako láskou, toleranciou, mierom sa ľudia zhodujú medzi sebou a že nám netreba nič, len tie dôležité hodnoty. Konkrétne, ja som sa nemohla zúčastniť na tom vystúpeni, lebo som bola chorá a bolo mi ľúto, že som sa nezúčastnila aj napriek tomu, že som sa cvičila spolu s tímom. Videla som fotky od brata a pozitívne ma prekvapili. To vystúpenie vyzerá perfektne. Ľudia boli naozaj milí, každý z nich mi venoval svoj čas, aby som sa čo najrýchlejšie zotavila. Tie dni nám postačili, aby sme sa koľko - toľko navzájom zoznámili. Jedna z aktivít bola zistiť, kto je tvoj tajný kamarát. Tajnému priateľovi sme písali listy, niečo kreslili a dávali rôzne darčeky. To sme zistili v nedeľu, tesne pred odchodom. Niekomu naozaj ťažko padlo, že sme museli ísť. Páčilo sa mi, že bez ohľadu na vierovyznanie, národnostnú príslušnosť, záujmy, mohli sme spolu fungovať. Mnoho času sme strávili spolu.

Každý tím napísal svoj projekt, ktorý sa potom uskutočňoval od septembra. V tejto spoločnosti bolo v poriadku byť iný a mať svoje ja, lebo len tak sme sa mohli najlepšie spoznať.

Touto príležitosťou by som chcela vyjadriť vďaku mojim vedúcim a najlepším kamarátom na kempe, ktorí mi venovali svoj čas.

Napísala Marína Valentíková 4.b, fotil Miroslav Valentík 4.b

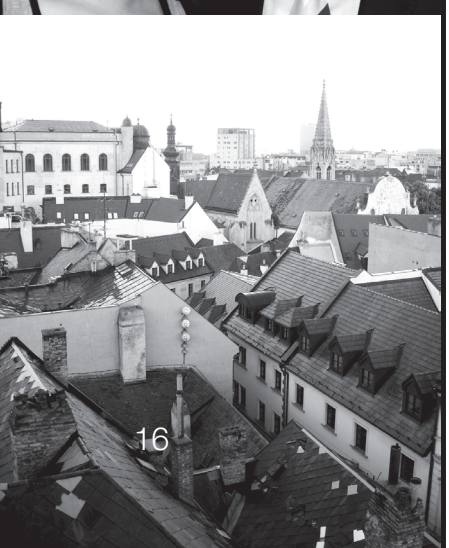

Splnená túžba

Mali ste niekedy moment v živote, že keď na niečo nemyslíte, tak sa vám stane niečo zvláštne?

Ja som ten okamih mala a som rada. Písala som na tému ,,Prečo mám rada slovenčinu a prečo Slovensko'' ako aj každý rok. Tentoraz som venovala viacej času danej téme, lebo som chcela napísať zaujímavejšiu prácu. Trvalo to niekoľko hodín, kým som našla všetky údaje, ktoré mi boli potrebné pre prácu. Na druhý deň mi prof. Marta Pavčoková povedala, že moju prácu zašle na Slovensko na rovnomenný literárny súbeh. Bola som rada, že práve moju prácu vybrala, ale som o tom vôbec nerozmýšľala. Prešlo veľa času, už som aj zabudla na prácu. Ale prišiel aj ten deň.. Pani profesorka mi oznámila, že som dostala cenu za napísanúprácu a že si budem môcť ísť pre ňu na Slovensko. Bol mi potrebný len súhlas rodičov, aby som vycestovala. Potešilo ma, že sa moje úsilie oplatilo.

V pondelok 6. júna ráno sme z Báčskeho Petrovca vyrazili na Slovensko. Predtým som sa samozrejme rozlúčila s mojimi najbližšími. Cestovali sme kombíkom a tam bola aj rovnako odmenená Tabita Sára Elijašová z našej školy, Veronika Budinská, prof. Jarmila Pantelićová z Báčskeho Petrovca, Anja Marčoková a prof. Daniela Marčoková z Kysáča. Do Bratislavy sme cestovali šesť hodín. Pricestovali sme dobre a keď sme prišli do Bratislavy, zoznámili sme sa aj s druhými profesorkami a víťazkami tejto literárnej súťaže. Boli to prof. Vladislava Lovásová a žiačka Tatiana Krížová zo Selenče, prof.Jarmilka Dolinajová zo Starej Pazovy a žiačka Anna Havranová tiež zo Starej Pazovy. Boli sme ubytovaní v Ústave vzdelávania a služieb v Bratislave. Prvý deň sme sa len zoznamovali pri večeri. Tiež tu boli aj víťazi z iných štátov ako aj zo samého Slovenska. Predvečerom sme šli na prechádzku, aby sme videli aká je Bratislava. Bolo nám príjemne. Samozrejme, že nám vyhovoval čerstvý vzduch.

Na druhý deň sme hneď ráno navštívili Prírodovedné múzeum spolu s Elenou Kačálovou - riaditeľkou odboru štátneho jazyka. Videla som tam mnoho zaujímavých údajov, kde som zistila mnoho o slovenských dejinách, o vynikajúcich vedcoch, astronómoch, matematikoch, architektoch..Boli tu staré zápisy, ako sa niekedy liečili nejaké choroby, taktiež zápisy niektorých významných Slovákov. Oduševnili ma staré fotoaparáty, televízne prijímače, počítače... Boli tu aj rôzne drahokamy, ako sú kalcit, smithsonit, hydrozinkit, malachit, ktoré pochádzajú z rôznych štátov. To sú tie, ktoré som si zapamätala. V tom múzeu sme

videli aj zvieratká, jelene, kamzíky, vtáky, ryby, hady. Neskoršie sme navštívili Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí. Bolo to neformálne prijatie a tam sme sa zoznámili aj s predsedom Slovákov žijúcih v zahraničí Milanom Vetrákom. Otvorene sme sa rozprávali o svojich ambíciách a o všetkom čo nás v tom momente zaujalo. Po tej úžasnej návšteve sme navštívili interiér historickej budovy Slovenského národného divadla. Bolo krásne, len sám pohľad na tie inštrumenty! Obedovali sme v Bratislavskej vlajkovej lodi s našími vedúcimi. Neskoršie sme navštívili Michalskú vežu, kde sme vykonali priehliadku Múzea zbraní. Pohľad z Michalskej veže je vynikajúci, vidí sa Bratislavský hrad. Kým sme prišli do Michalskej veže, poriadne sme zmokli - odrazu sa spustil letný leják. Navštívili sme aj novú budovu Slovenského národného divadla. Potom sme mali voľný program na nábreží. Spolu s Tabitou a Veronikou sme šli navštíviť nákupné centrum. Bolo obrovské, ale dalo sa mnoho toho vidieť a kúpiť. V podvečer sme sa vrátili na našu ubytovňu. Boli sme už príliš vyčerpané, lebo sme vedeli čo nás čaká v nasledovný deň.

8. júna sme navštívili Nové Zámky. O 9.h ráno boli položené vence k soche Antona Bernoláka na hlavnom námestí. O 10.h bolo otvorenie osláv v Miestnom odbore Matice slovenskej. Tu sa konali slávnostné príhovory, kultúrne programy, vyhodnotenie a odovzdávanie cien, ktoré bolo zložené z dvoch častí. Zo zahraničných účastníkov osobitnú cenu Matice Slovenskej dostala Maja Vargová z Kysáča, ktorá neprišla pre cenu. Hlavnú cenu v IV. kategórii dostali Kamila Kaliničová a Daniella Trikurová z Užhorodu (Ukrajina), ktoré tiež z osobných dôvodov neprišli pre cenu. Cenu poroty dostala Marína Valentíková z Kulpína resp. z našej školy – teda autorka tohto textu a čestné uznanie dostali Veronika Budinská a Tabita Sara Elijašová z Báčskeho Petrovca resp. z našej školy, Anja Marčoková z Kysáča, Daniela Čániová, ktorá neprišla a Anna Havranová zo Starej Pazovy, Tatiana Križová zo Selenče, Natanael Bukran z Békešskej Čaby, Bence Lešťan zo Sarvašu a Edina Zimová tiež zo Sarvašu (Maďarsko), a nakoniec Samuel Kraljik z Jelisovec (Chorvátsko). Základná škola Jána Čajaka v Báčskom Petrovci tiež dostala cenu. Vystúpil súbor Maričiarik a vyhlásil sa aj 20. ročník súťaže. O pol jednej sa oslavy skončili. O 1.h bol obed, potom sme ešte mali voľno a šli sme domov.

Môžem povedať len, že mi bolo veľmi pekne, spoznala som niektorých nových, milých ľudí… Splnila sa mi túžba, videla som dlhoročného kamaráta a navštívila som štát, o ktorom snívam..

Marína Valentíková 4.b

Cez Nadlak je...

Demokratický zväz Slovákov a Čechov v Rumunsku v súlade so svojou programovou deklaráciou a všeobecnými cieľmi usporiada pre zachovanie a rozvoj národnej identity Slovákov v Rumunsku aj rôzne kultúrne činnosti. A tak od roku 1999 organizuje každoročne prehliadku sólistov slovenskej ľudovej piesne na Dolnej zemi. Prehliadka dostala hneď od svojej prvej edície názov jednej z mnohých ľudových piesní, ktorá vo svojom texte nosí meno lokality, v ktorej sa prehliadka realizuje - Nadlaku. Je to CEZ NADLAK JE.... XIII. prehliadka sa uskutočnila v dňoch 22. až 25. septembra 2011 v Nadlaku, Rumunsko. Počas troch dní sa realizovali dva súťažné koncerty, kým v ostatný večer, čiže v nedeľu, priestor bol venovaný galakoncertu a vyhláseniu tohtoročných víťazov . Sólisti každoročne súťažia v troch vekových kategóriách od 7 až 12, od 13 až 18 a osobitnou skupinou sú speváci starší ako 18 rokov. Všetkých interprétov sprevádza festivalový orchester. Zučastnili sa tu mnohí Slováci nielen z Rumunska, ale i z Maďarska a Srbska. Srbsko malo viacerých predstaviteľov a to zo Selenče, Nového Sadu, Kysáča a Kulpína, ktorí získali i niektoré ceny. Juraj Súdi ml. zo Selenče súťažil v prvej kategórii od 6 do 12 r. a získal tretiu cenu, kým jeho sestra Leonóra Súdiová súťažila v druhej kategórii od 13 až 18r. a získala prvú cenu. Prvú cenu v prvej kategórii si vyspievala speváčka z Maďarska Zuzana Bartošová. Cenu obecenstva dostala speváčka Aminata Diara z Nadlaku, ale ani ostatní zo Srbska nezostali neodmenení a tak Anna Zorňanová z Nového Sadu získala cenu orchestra, cenu pre najstaršieho súťažiaceho si vyspieval Vladimír Tót z Kysáča a Tatiana Medovarská z Kulpína, čiže z nášho gymnázia, ktorú nacvičovala a na tomto zájazde sprevádzala prof. hudobnej výchovy Anna Medveďová zasa cenu odbornej poroty.

Za svoju pesničku a interpretáciu odmenená autorka tohto textu využila aj príležitosť na kratší rozhovor s víťazkou festivalu - Zuzanou Bartošovou zo Slovenského Komlošu z Maďarska.

*Zuzka, ako sa cítiš ohľadom toho, že si získala prvú cenu?

- Tá 1.cena ma veľmi potešila, veď uz približne 10 rokov chodím do Nadlaku , získala som mimoriadne ceny, 2. cenu trikrát, ale som si teraz uvedomila, že mi nikdy nešlo o ceny. Najväčšiou cenou mi bolo to, že som si mohla vypočuť a zaspievať naše piesne s profesionálnymi hudobníkmi. Dobre sa spieva s nimi. Druhá vec bola tá, že som vlastne aj ja muzikantkou. Hrám v kapele Kolovrat a v Nadlaku som využila každú príležitosť niečo sa naučiť.Vždy som tam sedela na skúškach od rána do večera a mnoho vecí sa dá z toho naučiť.

*Koľko rokov už spievaš?

- Koľko rokov? Už v praveku som spievala

No, ale vážne.Viem, že mám jednu nahrávku, kde spievam, rodičia to nahrali a vtedy som mala 3 roky,potom v základnej škole som viackrát súťažila na maďarských, ale aj na slovenských súťaženiach, tiež v Nadlaku, a raz som bola aj v Pivnici.

*Všetci v Nadlaku, keď ťa vidia, pripomenú si na tvoju cestu bicyklom.Porozprávaj nám o tom.

- Do Nadlaku som nikdy, ak sa dobre pamätám ,normálnym spôsobom nešla.Raz som šla vlakom alebo autobusom do maďarského Nagylaku, odtiaľ pešo cez hranicu rovno do Nadlaku alebo autostopom atď. A tak som sa raz vydala na cestu bicyklom.Vždy som spievala ako Komlóšanka, ikeď som v tom čase tam nebývala.Stalo sa to, že som sa nevmestila do auta s tými, ktorých som chcela reprezentovať a to všetko vysvitlo len v stredu pred súťažou a musím prezradiť, že mám málo kamarátov a preto mi nikto nemohol pomôcť. Tak som sa rozhodla, že budem v Nadlaku spievať aj keby som mala ísť pešo.Tak som po vyučovaní skočila na bicykel, kroj a tašku som si položia na chrbát a GO!Nikto mi neveril , že som prišla na bicykli. Zifi (dirigent), keď ma uvidel v kulturáku, spýtal sa či prší.(aha- bola som spotená ako kôň :-D).

*Aké máš dojmy o tomto festivale?

- No z hľadiska detí je celý festival trochu nudný, ale pre nás starších,ktorí milujeme slovenskú ľudovú hudbu a spev, je to paráda.

Tatiana Medovarská 4.d

Volejbalisti bronzoví

Volejbalisti bronzoví
Naša škola sa v dňoch 2. a 5. decembra 2011 v priestoroch Gymnázia Isidory Sekulić v Novom Sade a v športovej hale na Klise v Novom Sade zúčastnila stredoškolského medziobecného turnaja vo volejbale. Aj dievčenská aj chlapčenská reprezentácia našej školy v sprievode prof. Tatiany Krivákovej – Amidžić zaznamenali pekný úspech a vôbec sa nezahanbili, chlapci dokonca obsadili tretie miesto. Dievčenská reprezentácia: M. Chorvátová, B.Obradović, B.Kontić, J. Krajinović, N. Alexyová, M.Dýrová, S.Galádiková a D.Hansmanová. Chlapčenská reprezentácia: B. Labát, V.Krnáč, B. Krnáč, J.Červenský, J.Opavský, M.Popin, D.Králik, J.Sýkora a B.Benka.

Daniela Hansmanová a Branislav Benka 2.d

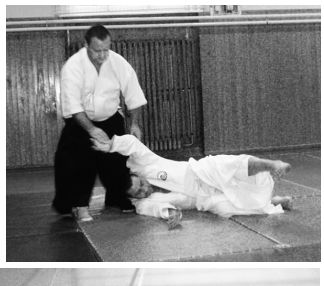

Vedeli ste, že aikido je druh sebaobrany?

Na svoju školu možeme byť hrdí! Prečo? Asi ani jedno iné gymnázium nemá na výber toľko voľných aktivít, kreativity a motivácie na prácu. 1.decembra 2011 k nám prišli hostia z Rumunska, ktorí sa učili aikido. Boli to traja žiaci a jeden učiteľ s jeho manželkou. Aikido je japonský druh bojového umenia. V ňom nejde o to, aby sme nepriateľa vybili, ale aby sme mu pohybom povedali, že sa biť nechceme, ide o druh sebaobrany. Na túto zaujímavú udalosť sa dostali žiaci Ján Roška 4.b, Marína Valentíková 4.b, Boris Labát 1.b a autorka tohto textu. Vo štvrtok vo večerných hodinách sme začali s prácou. Najprv sme sa naučili základné kroky na rýchle reagovanie pri útočení nepriateľa. V piatok a v sobotu sme sa naučili niektoré z techník na sebaobranu. V sobotu večer sme sa už žiaľ lúčili, ale sme si ešte raz všetko zopakovali. Veľmi by sme sa chceli aj naďalej stretávať, cvičiť a zdokonaľovať sa...

Michaela Tárnociová 2.a

Šta je to jadžent?

Naši učenici su kao i uvek aktivni i spremni da posvete svoje slobodno vreme učenju novih stvari. U našu školu su došli učenici iz Subotice koji su nam pokazali jedan, ne toliko poznat sport, koji se zove jadžent. Ova igra je jako zanimljiva a malo potseća na igru ,,između dve vatre“ . Slike će vas uveriti kako su se svi zabavljali...

Jadžent je sportska disciplina za muškarce i žene zajedno, sa loptom. Tri glavna principa u koja se uklapa svako pravilo su:

1. Brzo misli,
2. Brzo deluj i
3. Budi džentlmen

Džentlmenski odnos oba pola se zahteva.

- Za bavljenje jadžentom potrebni su rekviziti kao u odbojci i sam teren za odbojku, ili teniski teren za pojedinačnu konkurenciju. Može se igrati u zatvorenom prostoru, na otvorenom i u vodi do 1m dubine, poželjno je da se lopta odbija od zidova, reklama ili sličnih stvari jer daju dinamiku igri, ako toga nema postave se rezervne lopte oko terena.

- Jadžent se igra tri puta po dvadeset minuta i na kraju se saberu eliminacije, ekipa koja više puta eliminiše protivnike istog pola - pobedila je.

- Ekipu čini 20 članova a startna postava ima dvanaest članova

- Kada muškarac pogodi protivnika istog pola a da lopta pre toga nije na svojoj putanji dotakla nikoga ili ništa, taj protivnik je eliminisan. Muškarac biva kažnjen ako pogodi protivnicu. Isto važi i obrnuto. Pogodak u glavu se obavezno kažnjava.

- Jedan šut eliminiše jednog protivnika.

- Kada je na klupi dvoje (muško i žensko) oni se vraćaju u polje za igru kada njihova ekipa ima loptu.

- Ako je nerešeno pobedila je ekipa koja ima manje zapisanih kazni.

- Pogodak iz tri metra u tri metra ne eliminiše protivnika istog pola, može da blokira ako je jedan od učesnika te akcije van tri metra pogođen.

- Visinska barijera, lopta ne može biti dodavana višlje od 2,43m, kada se to desi, lopta se dodeljulje protivniku. Mreža visine 1m razdvaja ekipe, kroz mrežu se ne sme gađati.

Ima tu još puno pravila, ali mi smo za vas zabeležili ona po nama najzanimljivija.

Michaela Tárnociová 2.a

O Vzlete aj v Bekešskej Čabe

Od 14. do 16. októbra sa v Bekešskej Čabe (Maďarsko) uskutočnila po poradí VII. Putovná súťaž zo slovenských dolnozemských reálií. Súťaže sa zúčastnilo 32 účastníkov, zo šiestich škôl, troch krajín - Maďarska, Rumunska a Srbska. Žiaci prezentovali 21 prácu na rozdielne témy z oblasti dejín Slovákov na Dolnej zemi. Zo Srbska súťaže sa zúčastnili stredoškoláci z Gymnázia Michala Pupina z Kovačice a z Gymnázia Jána Kollára so žiackym domovom z Báčskeho Petrovca. Žiaci z GJK so žiackym domovom s pomocou profesorky Jany Tordajiovej prichystali práce na tému Vzlet – spoločensko – zábavný časopis pre mládež a Aradáčske meškárky. O Vzlete písali žiačky z 3. ročníka: J. Čapeľová, S. Ďuríková, J. Slavková. Žiaci 4. ročníka: B. Ruman, V. Gages, A. Žiak predstavili tradíciu aradáčskych meškariek. Všetci žiaci súťaže boli víťazmi, ako povedala predsedníčka poroty Mária Katarína Hrkľová.

V piatok sme prezentovali naše práce a v sobotu nám domáci organizovali výlet do Sarvaša. Domov sme sa vrátili plný pekných zážitkov, nových kamarátstiev, ale aj vedomostí.

Silvia Ďuríková, Jaroslava Slavková, Jarmila Čapeľová

Maturitná exkurzia do Prahy

Keby európske mestá tvorili náhrdelník, Praha by bola diamantom medzi perlami! - povedal Franz Kafka, slávny spisovateľ a pyšný občan mesta, ktoré vo svojich dlhých dejinách bolo politickým, kultúrnym a ekonomickým strediskom Strednej Európy.

My s ním iste súhlasíme a na ukážku tu podávame fotoreportáž z našej maturitnej exkurzie.

Lýdia Šusterová a Karolína Kolárová
4.b

Koliko vredi jedan osmeh?

U svetu koji je ispunjen sarkazmom, pesimizmom i glupošću, otvaram svoje oči i pitam se:,,Da li su njihovi osmesi pravi?"Ne.Ti osmesi su otrovani, truli i potkupljeni zakonima naše zajednice. Potkupljeni su ,,prijateljstvima", strahom i ludošću.Ali, svi traže istu stvar.Tiho, u tami,vrište i uništavaju se.Traže osmeh. Jedan jedini. Iskren.

Prošlo je mnogo vremena otkako sam pročitao neku živu i realnu pesmu.Samo površne i dosadne ljubavne pesme, koje ljudi pišu zato što se boje da ih drugačije niko neće razumeti.

,,Jer ko još može reći:.,,Ti Pesnik nisi-i ne smeš pričat' svoje sne"?"*

Pesnici polako odumiru. Zajedno sa njima, odumire i hiljadu osmeha što ih nekad beše.Najjači padaju prvi,j er su otišli predaleko.

Život je večna pozornica, na kojoj čovek mora stojati i kad srce mu krvari, mora se smejati.

I zato na sav glas vičem:,,Nasmej se!"Oni mi samo sarkastično pokažu zube. Izlomljene, krvave zube koji su jednom pokušali da slome šupalj, ali tvrd orah naše zajednice.

Samo crni humor ih zasmejava.Ha-ha-ha.

Ne, nije smešno i zato kažem:,,Došao sam.Neki kažu prekasno. Ali, tu sam i zahtevam osmeh i život i radost! Promeniću svet i učiniću osmeh svakodnevicom.Jer to je jedino što ostaje:još jedan dan. Došao sam da uništim one koji se opiru i pročistim one koji se smeju!"

Onaj-Koji-Donosi-Osmeh. Tako će me zvati.

Osmeh košta 50 dinara,koliko traba da kupiš jedan ,,ORBIT" i podeliš ga sa prijateljima.

Osmeh vredi...sve.

*Džon Kits,,,Pad Hiperiona"

Michal Belička 1.b

Pôvodná *tvorba*

Milá moja

Cítiš sa slabá,
Cítiš, že si zostala sama,
No vieš byť nadostač silná,
Lebo si statočná dievčina.
Vždy sa usmievaš,
Aj v slzách, keď sa topíš,
Vravíš, že nič sa nedeje,
A viem, že veľmi trpíš.
Nechceš svoje city ukázať navonok,
Presviedčaš seba, že je všetko správne,
A myslíš, že všetko prejde,
Nechávaš všetko tak,
A je to preto zrazu márne.
Milá, ja viem, že bolí,
Ale vždy som tu, ak ma potrebuješ.
Zavolaj moje meno,keď si sama,
Ty sa aj bezo mňa usmeješ.
On ti zničiť úsmev nemôže.
Viem, srdce ti zobral,
Ale jedného dňa sa vráti,
Vediac, že ti niečo daroval.
Milá, iba hlavu hore,
Buď i naďalej svoja,
Lebo jeho láskou navždy budeš
A priateľkou zostaneš ako si mi vždy aj bola.

Maja Verešová 2.b

Muselo to práve tak byť?

,,Volala sa Kristína. Mala 17 rokov, nebola nejako zvlášť pekná, ale bola veľmi ušľachtilá, humánna, inteligentná a vždy vedela povedať to pravé slovo, ktorým mi umožnila, aby som sa lepšie cítil. Vždy sa jej podarilo vylúdiť na mojej tvári úsmev a keď som videl, že mi úsmev opätovala, srdce mi bolo na mieste. Milujem ju celou dušou." Takto Patrik opísal svoju frajerku.

Všetko sa začalo vlani v zime, keď sa dievča vracalo domov. Patrik kráčal za ňou. Keď hodil snehovú guľu do nej, neobracala sa. Ďalšia guľa – nič. Po tretej guli dievča sa náhle rozbehlo k nemu s úmyslom dať mu facku. Po tej facke dostala to, čo jej patrilo!! BOZK!! Patrik jednoducho nemohol odolať tej žiare v jej očiach. Odvtedy sú proste neodeliteľní. Medzi nimi sa zrodila veľká láska. Ale dievča vždy pochybovalo. Nemohla pochopiť ako taký krasavec môže byť zamilovaný do takého obyčajného dievčaťa , ako je ona. Niekedy, keď jej nezavolal jeden deň, robila veľkú paniku. Keď zmeškal zopár minút na schôdzku, hundrala. Keď šiel s kamarátmi do baru, špehovala ho. I keď ju uisťoval, že sa nemá čoho obávať, že pre neho jestvuje len a len ona, nemohla mu veriť v úplnosti. Išlo o to, že ona bola vážne chorá a on to vedel. Zostali jej iba dva mesiace života, ak by sa nenašiel darca srdca. Po troch týždňoch dievča dostalo oboznámenie, v ktorom písalo, že darcu našli a už zajtra bude môcť ísť na operáciu. Pol hodiny pred operáciou, Patrik jej povedal: ,,Milujem ťa miláčik. Veď, že navždy budem v tvojom srdci!" Trochu ju zmiatla posledná veta, ale asi mu nerozumela najlepšie, veď aj tak bola už omámená od anestézie.

Keď sa dievčina prebudila, vedľa seba videla len svojich rodičov. ,, A Patrik?" , opýtala sa. Hlboko v sebe aj tušila, že nepríde, že ju nechá, keď to bude najmenej očakávať. Mama jej smutne povedala: ,, Dušička moja, tebe nepovedali kto ti daroval svoje srdce, že?" Na stole vedľa postele bol list od Patrika. V liste bolo napísané: ,,EŠTE STÁLE POCHYBUJEŠ V MOJU LÁSKU?!"

Jarmila Mučajiová 4.b

Nie si mojou fantáziou

Otváram oči…
a vidím ťa...
Zatvorím ich znovu
a vo svojom náručí
máš ma.
Nežne na krk
svoje pery dávaš
a po uši ma bozkávaš...

Otváram oči...
znovu vidím ťa,
zatvorím ich zase,
už za rúčku držíš ma...

Tie tvoje hnedé očká
sladko na mňa sa pozerajú
a zo mňa už blázna majú...

Moja ruka už v tvojich vlasoch
zase hrá sa a vidím pokoja ti nedá...

Skúšam to znova,
otváram oči,a vidím ťa...

Nie si mojou fantáziou
ani mojím snom,
si mojím ozajstným životom.

Ivana Fad'ošová 2.d

Obraz

Bola tam zvláštna vôňa, dovtedy nezacítená, priam šteklila nos, až ho rozosmiala. Vôňa lúky, dažďu, trávy, marcipánu, korenia a citrónu. Ale v tmavej a mystickej miestnosti, kde je tma už roky udomácnená, nebolo vidieť nič okrem neho, v nekonečnom tichu počula šramot vlastných nôh.

Obdivujúcim pohľadom sa naň dívala a oči, oči jej poskakovali. Obraz bol krásny, krása,ktorá vyrážala dych ju unášala, bol jedinečný, ale zároveň aj zvláštny – nebol dokreslený.Cítila, že je na ňom niečo viac, niečo kúzelné. Pocítila jemnučký dotyk na ruke, pozrela sa, bol to pestrofarebný a jemný motýľ, bola s ním spriahnutá.Obraz ju lákal svojou krásou, boli na ňom široké priestranstvá, ruže- áno aj tie žlté, rána okúpané slnkom, ale aj tie pochmúrne – sivé, trblietavé jarné dažde, na tráve perly a jasná nočná obloha ozdobená rojom diamantov a mesiac,on vylieva džbán strieborného prachu na celý svet… Na tom plátne boli všetky farby,každý odtieň,jemná ružová, hanblivá broskyňová, ale aj vášnivá červená, modrá – vznešená ,áno ,tá, ku ktorej vždy smerovala, svieža oranžová, hebká vanilková…Biela čistá, nedotknuteľná, ale aj tá temná čierna, bez ktorej by biela nemala zmysel.

Vychutnávala si krásu toho diela, keď pomaly začalo miznúť, ale ona vedela, že ho znovu uvidí, ale vtedy naň pribudnú nové farby, vtedy bude dokreslené, motýľ ľahkými krídlami odletel, ale cítila, že ju aj naďalej bude sprevádzať.

Jana Domoniová 2.d

Z lásky sú dvojhlásky

Dvojhlásky sú hlásky vytvorené z lásky.

Neveríte tomu? Tak teda nepoznáte dvojhlásky!

IA - tak ju mám rád iba ja.

IU - tak ľúbiť môžem iba ju.

IE - veriť môžem iba jej.

Ô - láska nie je hocičo.

No vidíte, nemám pravdu?

Dvojhlásky sú z lásky, opravdu!

Ján Rybársky 1.d

Štyri steny

Svoj príbeh rozpoviem
Týmto štyrom stenám,
Poviem im, že duša mi blúdi,
Ked ťa teraz nemám.
Márne sa do mojich očí pozeráš.
Klamú, milujú ťa ako aj prvý krát,
Nechcú ti priznať, že som stratená.
Keď nie si tu, skúšam kráčať ani neviem kam.
Srdce mi je bez teba uväznené,
Ani nevieš ako samota bolí.
Akoby si mi bičom rany na srdci robil
A potom umýval ich v soli.
Žiadala by som príliš veľa
Keby som si tvoje objatie vyprosila,
No vtedy by si ani ty nebol sám
A ja by som sa na okamih usmiala.
Tvoj pohľad aj tak vraví nie,
Nechceš si vypočuť čo na srdci mám.
A ja aj tak tento príbeh
Rozpoviem svojim štyrom stenám.

Maja Verešová 2.d

Valčík

Vidím pred sebou krásny obraz,
na obraze loďka sa kolíše.
Pozriem sa lepšie,
už na nej kolíšem sa i ja.
Mierne more, krásny kapitán,
teplý morský vánok
pohládza mi vlasy...

Všetko je modré,
nebo spája sa s morom,
a všetko vyzerá tak
nekonečne a lákavo...
Jedným slovom nádherne.

Zvečerieva sa,
niekoľko krásnych hviezd
nad mojou hlavou
kreslia krásne slová :
Mám ťa rád.
Za mojou hlavou
usmieva sa ten
nádherný kapitán...
Len odrazu on zmizne,
more sa zblázni,
loďka sa ponára...
Vchádzam do kajuty,
hľadám si svojho kapitána...
Jeho nikde niet,
ako keby ho zhltol
ten iluzívny svet.

Odrazu na stene
vidím iný obraz a
krásne červené makovice,
mnoho mäkkej zelenej trávy
a belasé nebo...

Moja loď tonie,
kapitána niet.
Dotýkam sa obrazu
a už som v ňom.

Vôkol mňa rozvoniava
zlato-žlté žitko,
sedím v mäkkej zelenej tráve
a pozerám sa na belasé nebo,
kde veselé vtáčiky znovu
kreslia tie krásne slová
Mám ťa rád...

S úsmevom stvorenia
pozerám sa na ne.
Odrazu počujem hlas:
„Dievčina,poď sem,
Nebuď tam sama“.
Jedno krásne blonďavé dievča
a traja krásni chalani.
Volajú ma s nimi
ruky do kola dať
a spolu s nimi tancovať.

Krásna pieseň
v mojom uchu znie...
Padá večer,
a krásne s nimi darilo sa mi,
ale teraz musíme sa rozísť.

Zostávam v tom poli sama,
samučičká sama,
tá krásna denná rozprávka
mení sa mi na
hrozný nočný horor...
Počujem mnohé zvuky
kým telo od zimy sa mi chveje,
v sebe hovorím potešujúce slová:
„Spi,ráno,keď sa prebudíš,
nebude strachu,nebude zimy,len spi“.
Pomaly už premrznutá
zatváram oči, pomaly letím
na krídlach snov,
kde krásny valčík tančím ja...
Na mne nádherné červené šaty
a krásny účes,moje modré očká
od šťastia lesknú sa...

Valčík tančím so svojím kapitánom,
ktorý nežne za driek drží ma,
a na stene ukazuje mi krásne tie
rovnaké zlatom vyryté slová
Mám ťa rád.
Usmejem sa,hlavu spúšťam na
jeho mocné plece.
Dvíham hlavu,už sa mi
priamo do očí pozerá...

Teplo,mne je teplo,
a cítím hrozný smrad dymu,
ktorý prebúdza ma z toho
krásneho sna kapitána a valčíka...

Celé pole horí a moji kamaráti
už prebudili sa, rýchlo dobehli
pozrieť sa na mňa a z celého
hrdla kričia:„Bež,bež,dievčina,bež!“

Dvíham sa na svoje unavené
ťažké nohy pokúšam sa utekať,
nemôžem,nedá mi koniec obraza
ujsť von,len von z obraza, vidím
svojho kapitána,
ako hľadá ma v ponárajúcej sa
loďke...
Podáva mi ruku,ale
nemôžem sa jej dotknúť...
Dym ma dusí...
Zmizol v hlbinách vody..

Sladký dotyk na mojich perách,
budí ma z tohto sna,
hnedé očká pozerajú na mňa,
a nežne dobre známy hlas
hovorí, že má ma rád...

Ivana Faďošová 2.d

Tichý trpiteľ

Vzdala som sa všetkého,
Zabudla na každého,
Sústredila sa na jedného
A našla toho strateného.
Stal sa časťou ruiny,
Upadol u mňa do priepasti,
Zostal bez sily,
Ale je ešte stále usmiaty.
Zo mňa je iba tichý trpiteľ,
Čo každému je priateľ.
Ten lásky staviteľ,
Ale zase iba len smútku majiteľ.
Viem, nie si môj osud slávny,
Nie si ten čo mi je súdený,
Nie si ani zďaleka princ na koni,
No si ten, čo je i v bolesti šťastný.
Vážim si tvoje slová,
To, že mám niekoho kto ma schová,
Kto ukáže mi cestu, keď som stratená,
Ten, kto je pri mne, aj keď som sama.
Vždy na mňa môžeš počítať,
Vždy budem tu, ak budeš plakať,
Iba mi sľúb, že zostaneš stáť
Nohami pevne na zemi a
Znovu začneš milovať.

Maja Verešová 2.d

V skrini starej mamy

Včera v noci vykradli dom mojej starej mamy. Chudera, má už 104 rokov, takmer nevidí, nepočuje,má bypass a reumu v kolene. Keď sa to stalo, spala na stoličke v kuchyni a na hlave mala vankúš. Kaď sa ráno zobudila a otvorila oči, zistila, že dom je celkom prázdny. Ukradli jej dokonca i iPad,záchodovú dosku a stoličku, na ktorej sedela. Jediná vec,ktorá v dome ostala bola veľká skriňa, ktorá bola zabezpečená alarmom, elektrickým plotom a strážil ju hladný pes. Stará mama je veľmi pokojná žena a tak po slabom infarkte, záchvate paniky a krátkej klinickej smrti vstala zo zeme, zabila psa a pomaly otvorila skriňu, ktorá nebola otvorená od vojny vo Vietname. Okrem prachu,pavučín, starého otca a zdochnutej mačky tam stál otvorený trezor plný forintov v hodnote 40 centov. Ale to, čo starú mamu priviedlo až na okraj smrti bola stará biela myš. Stará mama je veľmi odvážna, ale toto bolo na ňu priveľa. Otvorila okno,vyskočila von a skočila na krticu, ktorá práve vešala prádlo. Krtica bola na mieste mŕtva a stará mama takmer. Ostala sedieť na zemi a nikdy sa do domu nevrátila.

Hladný strážny pes sa zobudil,išiel sa najesť a potom poukladal všetky veci naspäť do skrine,skriňu zatvoril, zapol alarm a elektrický plot. Ľahol si a ďalej strážil skriňu, aby ju o niekoľko storočí zas niekto otvoril a spoznal temné tajomstvá, ktoré skrýva.

Filip Omasta 4.b

Mesiáš

Breh belasý, nad brehom noc čierna.
Breh vysoký v oblakoch sny sníva.
Na brehu mudrc, smutný od vekov,
V srdci jeho žiaľ, že múdrosti chodil cestou.
Krvavý mudrc,bieda je nad tebou,
Lebo kúpal si sa v sladkej krvi potomkov.

Bieda a v biede teraz tancujeme všetci.
Dirigoval si a teraz tancuj spolu s nami.

Les čierny, v lese melódia znie.
Uprostred lesa, cesta krásnej nádeje,
Cestou chodí básnik, v očiach jeho sláva.
Ale básnik je živý a život sa neváži.
Pravda znie, v očiach jeho slzy.
Nech tie slzy hrejú srdcia ľadové.

Cesta ešte leží, po ktorej básnik chodil,
Choďme aj my teraz a tam, kde básnik spadol, pokračujme všetci.

Povstaňme, králi a národy a kujme zlatú korunu,
Lebo hľa, na horizonte Hybrid,
v čiernom plášti, Posledný Mesiáš.

Michal Belička 1.b

Žalospev

Vo výšinách sveta svätého,
Hora múdrosti ostrá ako britva,
Nad horou letí Trinásty Apoštol,
V jeho rukách Protónske Evanjelium ,
Napísané nie krvou,ale číslicami
Pre bláznivý rozum fanatika.

Bláznivý svätec sníva sny o vesmíre.
Jeho drogy, interface a svetlo hviezd.
Rodokmeň šelmy v jeho krvi veternej
V jeho hlave, posledný počítač,
Umelý boh pre ľudstvo, ktoré zomiera.

Oslavujte binárneho Hospodina,
A všetky jeho výpočty,
Lebo v tomto najtmavšom čase,
Je zora novej Cyber Doby
Nech je Revolt tvoj chválený.

Na železnom strome, uprostred zmiznutého lesa,
Vtáčik spieva pieseň smutnú a
Plače slzami nášho sveta.
Falošný prorok nikdy nepovie:
“Žíznim!”
Umelý boh nikdy nepovie, že cíti.
Zavolajte mesiaša púšti,
Lebo hľa,za umelou horou,
Niekedy slávna,ľudská hegemónia...

Michal Belička 1.b

WITHOUT CONSCIENCE

Dr. Robert D. Her

Opisovanie chladnokrvných zabijakov bez svedomia, s ktorými sa viac stretáme prostredníctvom filmov, novinárskych článkov, väčšinu ľudí naraz odpudzuje, ale aj láka. Sérioví vrahovia, ako Ted Bundy a John Wayne Gacy, patria medzi najdramatickejší príklad psychopatov. Tento titul si získali kvôli svojmu arogantnému spôsobu ako porušovať spoločenské normy. Ľudia s touto poruchou sú si úplne vedomí svojej činnosti a vedia rozlíšiť dobré a zlé. Avšak sú sebeckí, krutí a neschopní pozrieť sa na pocity ostatných ľudí. Najhoršie zo všetkých je zrejmé, že svojím obetiam sa často zdajú byť úplne normálni. 25 rokov dlhý a významný vedecký výskum venoval Dr. Robert psychopatii a presne opisuje svet podvodníkov, násilníkov a iných dravcov, ktorí úspešne manipulujú s ľuďmi. Psychopati sú ľudia, ktorí sú šialení alebo sú proste len zlí? Ako to môžeme rozlíšiť? Ako sa môžeme chrániť? V tejto knihe nájdete presné informácie a vzhľad tohto deštruktívného ochorenia pre tých, ktorí problém chcú rozumieť. “

Krátky úryvok z knihy:

Jeden zločinec dal lekárovi svoj názor o jeho ,,Zozname pre overovanie psychopatie”. Muž stredného veku strávil väčšinu svojho života vo väzení, kde bol diagnostikovaný ako psychopat. Tu je jeho vyjadrenie:

- NEPOCTIVOSŤ A POVRCHNOSŤ: Čo je zlé v šikovnej artikulácii?

-**Egocentrickosť a veľkoleposť:** Ako niečo dosiahnuť, ak nemierite vysoko?

-**Nedostatok empatie:** Schopnosť vcítiť sa do nepriateľa je znakom slabosti.

-**Tendencia k podvodu a manipulácii:** Prečo by som mal byť úprimný s nepriateľom? Všetci manipulujeme so všetkými ľuďmi do určitej miery. Pozitívna manipulácia nie je bežná?

-**Plytké emócie:** Hnev vás môže označiť ako psychopatu.

-**Impulzivita:** Môže byť viazaná za tvorivosť a život v súčasnosti, čo znamená, že človek je spontánny a slobodný.

-**Nedostatočná kontrola správania:** Násilné a agresívne správanie môžu byť obranný mechanizmus, spôsob, ako prežiť v džungli.

-**Potreba za vzrušením**: Odvahu odmietnuť rutinné, monotónne a nezaujímavé veci. Riskovanie, vzrušenie znamená žiť naplno a byť živý, nie otupený, nudný a skoro mŕtvy.

-**Nedostatok zodpovednosti:** Netreba sa sústrediť na ľudské slabosti, ktoré sú časté.

-**Problémy správania sa v detstve a antisociálne správanie v dospelosti:** Nám trestný záznam ukazuje, že je niekto zlý alebo neprispôsobujúci?

Zaujímavé je, že nemal žiaden komentár **k nedostatku ľútosti a viny.** Odpoveď je, že psychopati nemajú emócie, nevedia, čo je šťastie a čo smútok, len ak sa to naučia z príručiek, kníh alebo z televízie.

Marína Valentíková 4.b

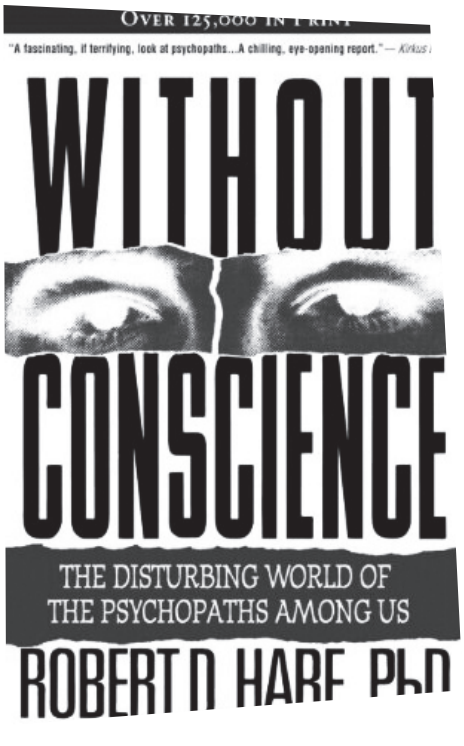

Redakcia Sládkoviča, zima 2011/12

Šéfredaktorka: Alexandra Balážová
Grafická úprava: Tabita Sara Elijaš
Technická úprava: Mirjam Elijaš
Spolupracovníci technickej úpravy: Stanislav Ďurík a Branislav Hansman
Redakcia: Ján Roška, Marína Valentíková,Tatiana Medovarská, Anna Berédiová, Ľudmila Ragová, Daniela Hansmanová, Branislav Benka, Malvína Zolňanová, Monika Bažaľová, Jaroslava Slavková, Tatjana Dražić, Dobrila Vrsajkov, Smiljana Jurišin, Silvia Ďuríková, Ivana Faďošová, Maja Verešová, Dragana Pindrićová, Daniela Vujovićová, Melinda Radićová, Ivan Klinko, Michaela Tárnociová, Jarmila Čapeľová, Karolína Kolárová, Lýdia Šusterová, Jana Domoniová, Jarmila Mučajiová, Filip Omasta, Michal Belička, Maja Pucovská, Ivona – Marija Matićová,
Zodpovední profesori: Marta Pavčoková, Želislav Marušník, Jana Tordajiová,Annamária Boldocká Grbićová, Helena Despić, Branislava Janković

Na titulnej strane:Svetlana Gašková
Fotky zverejnené v Sládkoviči sú z vlastného zdroja, súkromných zdrojov a poskytol nám ich aj prof.Jaroslav Grňa

E-mail redakcie:gjksladkovic@yahoo.com

2011/
2012